

یادداشت

کارگران در صف اول قربانیان و بازندگان جنگ

صادق کار

کارگران در صف اول بازندگان جنگ

در خبرها آمده بود که عده‌ای از کارفرمایان با استفاده از فرصت جنگ قراردادهای را قبل از سال نو به جای تجدید بصورت یک ماهه تمدید کرده‌اند و از تجدید قرارداد با کارگران خود حتی در کارخانه‌هایی که مستقیماً از جنگ آسیب ندیده‌اند خودداری می‌ورزند. البته زمانی که کارخانه تخریب می‌شود نمی‌توان از کارفرما توقع داشت که کارخانه را تعطیل نکند، ولی می‌تواند کارگر را به صندوق بیکاری برای مدتی که کارخانه آماده کار نشده، معرفی کند و قرارداد را بگذارد برای بعد از تعمیرات تجدید و نه ترمیم یک ماهه نماید.

البته نمی‌شود منکر آن شد که تعداد زیادی از کارخانه‌ها هم هستند که بدون دیدن خسارت مستقیم از بمبارانها به نحوی از انجا مانند، قطع برق و گاز، افزایش قیمت مواد اولیه و یا دشواری تهیه مواد برای تولید، آسیب می‌بینند و ممکن است بخشی از درآمد خود را از دست بدهند.

تعدادی نیز به دلیل نیازهای جنگی و مواد غذایی و دارویی یا تامین نیازهای مناطق بمباران شده و ماشین آلات ساختمانی و امدادی، تولید خود را با افزایش شیفت افزایش داده‌اند.

مسلم است که این بخش بهانه‌ای برای ندادن دستمزد و رعایت نکردن حقوق و اخراج کارگران خود ندارند. با این احوال عده بسیاری با استفاده از شرایط جنگی تلاش می‌کنند حتی الامکان حقوق کارگران خود را تعدیل نموده و حتی در پایان جنگ نیز به بهانه جنگ به رویه خود ادامه دهند.

"آرمین خوشوقتی (کارشناس حقوق و روابط کار) ضمن انتقاد از درک غلط به وجود آمده از مفهوم «تعلیق قرارداد» با تاکید بر اینکه اخبار مطرح شده، نباید کارگران را به اشتباه بیندازد، بیان کرد: این روزها در فضای مجازی این موضوع مطرح شده که قراردادهای کار در سال جدید به مدت یک ماه تمدید شدند. البته از نظر فنی و حقوقی، در قانون کار چیزی به نام تمدید قرارداد نداریم بلکه آنچه در حوزه حقوقی و قراردادی وجود دارد، امکان «تجدید» قرارداد است. در واقع یک قرارداد می‌تواند مجدداً «تکرار» شود"

این آقا البته به یک جنبه فشارهایی که در اثر یا به بهانه جنگ باعث نابودی بیشتر حقوق کارگران شده بپردازد. ما می‌دانیم که فشارها خیلی بیشتر وجود دارد. بعنوان مثال هزاران کارگر هستند که کلاً حتی بدون همان قراردادهای یک ماهه مد نظر کارشناس اخراج شده‌اند، عده دیگری به مرخصی بدون حقوق فرستاده شده، و شماری نیز با یک تا چند ماه حقوق پرداخته نشده سرکار دارند و در شب عید نیز دستمزدهایشان پرداخت نشده باقی مانده است.

حقوق کارگران ده‌ها سال است که توسط سرمایه داران و کارفرمایان و حکومت نقض می‌شود و کسی نیست که به شکایتهای بی‌شمار و نقض حقوق اولیه آنها رسیدگی کند. شمار بزرگی از کارگران که در کارگاه‌های کمتر از ده نفر کار می‌کنند، سالهاست که با حذف شدن از شمول قانون کار هیچ وقت حقوقی نداشته‌اند.

وضعیت در بخش ساختمان و ساخت و ساز بگونه‌ای است که دستکم دوسوم کارگران ساختمانی حتی یا فاقد بیمه هستند یا بیمه‌شان موقتی و ناپایدار است و هر کارگزاری که بیمه منظم نداشته باشد، از درمان گرفته تا بازنشستگی و سایر حقوق و مقررات قانونی عملاً کنار گذاشته شده است.

در بخش اقتصاد و پردرآمد سیاه که گفته می‌شود لاقل یک سوم اقتصاد کشور را در بر می‌گیرد بی‌حقوقی و وضعیت کارگران این بخش بسیار فلاکت بارتر از سایر بخش‌هاست.

با شروع جنگ تجاوزکارانه و شرورانه امریکا و اسرائیل وضعیت کارگران نسبت به دوران صلح بسیار بدتر شده است و جنگ بوسیله‌ای برای جولان بیشتر بی‌قانونی و تشدید و فشار به کارگران تبدیل شده است. اوضاع طبعاً در واحدهایی که مورد حملات مهاجمان دشمن قرار گرفته و بخش‌ها یا کلاً نابود شده‌اند به مراتب بدتر از سایر مراکز تولیدی هستند. اکثر واحدهای صنعتی مهم به بهانه واهی حمله به نهادهای امنیتی مورد حمله قرار گرفته و بخش‌ها یا کلاً از کار افتاده‌اند.

آمار از تعداد کسانی که در حین کار هنگام بمبارانها به قتل رسیده‌اند اعلام نشده است، ولی خبرهای منتشر شده حاکی از کشته شدن ده‌ها نفر در شهرکهای صنعتی، مهم در تبریز، اصفهان، آبادان، همدان و شهرک‌های صنعتی دیگر دارد.

در چنین اوضاع و احوالی کارگران دسته دسته به علت تخریب محل‌های کار خود از کار اخراج می‌شوند و چون بیکار شدن شان اغلب ناخواسته است قانوناً باید تا رفع خرابی کارخانه‌های آسیب دیده یا به آنها حقوق دوران بیکاری توسط صندوق بیمه داده شود و یا در جای دیگری به آنها کار داده شود. ولی وضعیت بگونه‌ای است که خیلی از بیکاران ناخواسته که بیشترشان کارگر موقت هستند، یا اینکه حق بیمه بیکاری برایشان رد نشده، از حقوق دوران بیکاری محروم می‌شوند و نهایت کمکی که به این گروه می‌شود، دادن کالا برگ و پارانه نقدی است که حتی جواب هزینه‌های اولیه یک هفتگی بیکار شدگان را نیز جوابگو نیست.

طبق قانون کارگران مشمول قانون کار، یک ماه بعد از حوادث ناخواسته‌ای که موجب تعطیلی کارگاه شود، مانند جنگ و سیل، باید مشمول قانون بیمه بیکاری شوند، اما اتفاقی که بعد از جنگ رخ داده باعث شده که کارفرمایان برخلاف قانون قرارداد‌های کارگران را لغو یا بطور یک ماهه تمدید کنند. کارگر در چنین وضعیتی بخاطر از دست ندادن شغل خود عملاً از حق خواهی محروم می‌شود و نمی‌تواند از حقوق اولیه خود دفاع کند.

هرگونه اعتصاب و اعتراضی در دوران جنگ نیز به عنوان همکاری و جاسوسی برای دشمن تلقی شده و معترضان را بعید نیست به اتهامات واهی پای چوبه دار هم ببرند

اما علت بیکار شدن همه‌ی آنها این است که اخراج می‌شوند، جنگ نیست، عده‌ای از کارفرمایان نیز هر ساله بعد از افزایش اندکی به دستمزدها کارگران خود را که با قرارداد موقت کار مشغول کار هستند، برای ندادن همان افزایش اندک سالیانه دستمزد و حق سنوات و سایر آیتم‌های مزدی از کار اخراج می‌کنند و پس از چند روز

که از سال نو گذشته آنها را از صفر با دستمزد کمتری بکار می گیرند و استخدام موقت ی کنند تا هیچ حق و حقوق قانونی به کارگر ندهند.

بله واقعیت این است که کارگران در هنگام جنگ در صف نخست قربانیان و بازندگان آن قرار دارند. آنها کشته و مجروح و بیکار می شوند، دستمزدهایشان تعدیل و به موقع و متناسب با هزینه های زندگی پرداخت نمی شود، جلوی اعتراضات شان گرفته می شود. قانون در موردشان رعایت نمی شود و مجبورند زیر بمب و موشک کار کنند و خطر مرگ در بدترین شرایط را تحمل کنند. بهمین جهت از هر منظری به جنگ نگریسته شود کارگران و اساسا اکثریت بزرگ مردم غیر از ضرر و زیان انسانی و مالی و افزوده شدن به درد و رنج و فقر خود چیزی نمی برند به همین دلایل از مخالفان اصلی و همیشگی جنگ و استبداد و طرفدار صلح و آزادی هستند و با جنگ طلبان و جنگ افروزان و مخالفان جنگ مخالفت اساسی و با دلیل دارند.

جنگ علاوه بر آنچه گفته شد از آن جهت که به تشدید استبداد و سرکوب و تسلط و بسط نفوذ صاحبان قدرت و ثروت بر جامعه منجر می شود و مانع بر سر راه مبارزات دموکراتیک مردم برای برقراری عدالت اجتماعی که کارگران، کارمندان، تهی دستان، بازنشستگان زنان، روشنفکران، ملیتهای تحت تبعیض، اقلیت های مذهبی، و سایر عدالتخواهان خواهان آن هستند بوجود می آورد. اگر کسب چنین مطالباتی در زمان صلح دشوار می نمود، با وجود تداوم جنگ همراه با تشدید استبداد امری است دو چندان دشوارتر، پس باید تلاش کنیم با برداشتن جنگ از سر راه آزادی و برقراری صلح منصفانه مبارزات نیمه کاره مردمان کشور را که در اثر تجاوز جنگ افروزان اسرائیلی و امریکایی از مسیر خود منحرف شدند به مسیر درست برگردانیم. بهر حال جنگ و تجاوز نیروهای خارجی سلطه جو مردم را از راه رسیدن به آزادی محروم و می تواند به تشدید دیکتاتوری داخلی و سلطه دیکتاتوری خارجی منجر شود

همه با هم برای پایان دادن به جنگ میهن سوز و برقراری صلح و آزادی متحدانه مبارزه کنیم!.

منشاء های تاریخی فقر در کشورهای در حال توسعه بخش سیزدهم

فصلی از کتاب راهنمای آکسفورد در باره فقر و جامعه

سامبیت بهاتچاریا

گشایش مسیره های تجاری در اقیانوس اطلس به بهره برداری گسترده از معادن طلا و نقره در آمریکای جنوبی انجامید. این جریان مداوم فلزات گرانبها به اروپا (به ویژه به پرتغال و اسپانیا) موجب تورم شد و پادشاهان

ناگزیر به اتخاذ سیاستهای مرکانتیلیستی* شدند. پادشاهان می‌خواستند از خروج فلزات گرانبها از کشور جلوگیری کنند، بنابراین واردات کالاهای ساخته شده را محدود کردند. تمرکز از واردات کالاهای ساخته شده از هند و چین به صادرات کالاهای ساخته شده تغییر یافت.

از قرن هفدهم به بعد، پادشاهان اروپای غربی به طور فزاینده‌ای برای کنترل مسیرهای تجاری وارد درگیریهای دریایی با یکدیگر شدند. ابتدا پرتغالیها، سپس اسپانیاییها و پس از آن هلندیها، فرانسویها و انگلیسیها شرکت‌های تجاری تأسیس کردند تا کنترل این مسیرها را به دست آورند. در نهایت، انگلیسیها بر دیگران غلبه کردند و خود را به‌عنوان قدرت برتر دریایی و نظامی اروپا تثبیت کردند. گسترش امپراتوری انگلستان با تصرف سرزمینهای جدید، افزایش درآمدهای مالیاتی و گاه غارت مستقیم تقویت شد.

در این دوره، میان بازرگانان و پادشاهان انگلیسی رابطه‌ای مبتنی بر همپاری شکل گرفت. بازرگانانی که در دریاهای آزاد تجارت می‌کردند به حمایت نظامی و پادشاه نیاز داشتند. در مقابل، پادشاه نیز برای تأمین اعتبار، درآمد مالیاتی و سهمی از غارت مستعمرات به حمایت بازرگانان وابسته بود. این رابطه "همزیستانه" از طریق شکلگیری نهادهای اقتصادی و سیاسی جدید تقویت شد. بازرگانان خواهان حقوق سیاسی بیشتر و حفاظت در برابر مصادره اموال توسط پادشاهان و نخبگان بودند. قدرت اقتصادی تازه یافته آنان این امکان را فراهم کرد که "مهارها و موازنه‌ها"ی بیشتری بر قدرت پادشاه اعمال کنند، حقوق مالکیت را حفظ کنند، پارلمان را شکل دهند و به قدرت سیاسی بیشتری دست یابند.

این نهادها نقش محوری در موفقیت سرمایه داری و انقلاب صنعتی ایفا کردند. دسترسی آزاد و گاه ترجیحی به بازارهای فراسوی دریاها در دیگر بخشهای امپراتوری، بدون تردید به پیشبرد انقلاب صنعتی کمک کرد.

مشارکت بریتانیا در تجارت مثلثی اقتصاد آتلانتیک ممکن است به انقلاب صنعتی یاری رسانده باشد، هرچند شواهد قطعی در این باره همچنان محدود است. منسوجات پنبه‌ای، شکر، مشروب و سلاحهایی که در منچستر، لیورپول و دیگر مناطق صنعتی انگلستان تولید می‌شدند، تا زمان لغو برده داری، در آفریقا با برده مبادله می‌گردیدند. بازرگانان و تاجران برده این کالاها را با جنگسالاران و برده‌گیران آفریقایی در ازای برده معاوضه می‌کردند. بردگان سپس به کارائیب و جنوب آمریکا منتقل می‌شدند تا به ترتیب در مزارع شکر و پنبه کار کنند. شکر خام و پنبه تولید شده در دنیای جدید نیز دوباره برای فرآوری در کارخانه‌های صنعتی به انگلستان صادر می‌شد.

نهادهای اقتصادی سرمایه داری دوام آوردند و با تقویت نهادهای سیاسی مبتنی بر نمایندگی تحکیم شدند. این نهادهای اقتصادی و سیاسی کلید موفقیت سرمایه‌داری در انگلستان بودند. این نهادها و نیز ایده‌های انقلاب صنعتی به اروپای غربی قاره‌ای نیز گسترش یافتند و به موفقیت سرمایه‌داری در آنجا کمک کردند.

در مجموع، موفقیت اروپای غربی حاصل عوامل متعددی است. در آغاز، تاریخ طولانی کشاورزی موفق و غلبه بر بیماریها نقش داشت. سپس فتوحات نظامی و اشتیاق سیری ناپذیر امپراتوریها برای دستیابی به فلزات گرانبها پدید آمد. این روند به شکل‌گیری تجارت دریایی، نهادهای جدید، انقلاب صنعتی و سرمایه داری انجامید. این نهادها همچنان سنگ بنای موفقیت سرمایه داری در اروپای غربی به شمار می‌روند.

*سیاست مرکانتیلیستی (Mercantilism) یا سوداگرانه، یک دکترین اقتصادی-سیاسی حاکم بر اروپا در قرون 16 تا 18 بود که بر پایه ناسیونالیسم اقتصادی، حداکثرسازی صادرات، حداقل سازی واردات و انباشت فلزات گرانبها (طلا و نقره) استوار بود. هدف این سیاست کسب تراز تجاری مثبت، افزایش قدرت دولت از طریق کنترل تجارت و حمایت از تولیدات داخلی در برابر رقابت خارجی بود.

چاره کارگران وحدت و متشکل شدن در تشکلهای مستقل است!

پیامدهای جنگ بر وضعیت، کارگران، زحمتکشان و حقوق بگیران

بهر روز فدایی

۱. وضعیت فعلی نیروی کار ایران

بر اساس داده‌های رسمی و تحقیقات مرکز آمار ایران و نهادهای بین‌المللی قبل از بحران فعلی:

نیروی کار فعال: حدود ۲۵ تا ۲۷ میلیون نفر

سهم بخش‌ها: خدمات ~ ۴۰٪

صنعت و ساختمان ~ ۳۰٪

کشاورزی ~ ۲۰٪

بیکاری رسمی: حدود ۱۰٪، اما نرخ بیکاری پنهان (مشاغل ناقص و نیمه‌وقت) بسیار بالاتر است، خصوصاً در جوانان (۱۸-۲۵ سال: حدود ۲۰٪-۲۵٪)

درآمد واقعی کارگران: در دهه گذشته کاهش یافته است و دستمزدها همواره زیر نرخ تورم بوده است.

۲. اثرات مستقیم سناریوی جنگ و بحران فعلی

با فرض ادامه‌ی بحران فعلی (قطع اینترنت، توقف پروژه‌های ساختمانی، تعطیلی کارگاه‌ها و بخش خدمات)

۱. بخش ساختمان و صنعت

بیش از ۸۰٪ پروژه‌ها ممکن است متوقف شده یا کند شوند.

کارگران روزمزد و پروژه‌ای بیکار خواهند شد.

کاهش تولید و تعطیلی کارگاه‌ها، به ویژه صنایع کوچک و متوسط، می‌تواند نرخ بیکاری در بخش صنعتی را تا ۱۵-۲۰٪ افزایش دهد.

۲. بخش خدمات

قطع اینترنت و اختلال در شبکه‌های ارتباطی باعث توقف بسیاری از کسب‌وکارهای خدماتی (فروش آنلاین، حمل و نقل، خدمات مالی و ...) خواهد شد.

تخمین زده می‌شود که حداقل ۳۰-۴۰٪ شاغلان خدماتی کوتاه‌مدت یا نیمه‌وقت به وضعیت عدم‌اشتغال دچار شوند.

۳. کارگران حقوق‌بگیر دولت و بخش عمومی

اگر دولت به دلیل فشارهای اقتصادی قادر به پرداخت به‌موقع حقوق نباشد، کاهش قدرت خرید قابل توجه خواهد بود

کمترین حمایت مادی یا برنامه‌های بیمه‌ای/حمایتی ارائه می‌شود، در نتیجه فشار معیشتی مستقیم افزایش خواهد یافت.

۳. اثرات اقتصادی و اجتماعی بر جمعیت

تورم و کمبود کالا: بحران جنگی و اختلال در تجارت خارجی، واردات و صادرات باعث افزایش تورم و کمبود کالاهای ضروری می‌شود.

فقر و ناامنی معیشتی: کارگران و زحمتکشان، به ویژه اقشار روزمزد، اولین گروه‌هایی هستند که با کاهش درآمد و بیکاری مواجه می‌شوند.

خروج از بازار کار: بخشی از نیروی کار ممکن است مجبور به مهاجرت داخلی یا حتی خارجی شود تا درآمد خود را تأمین کند

۴. واکنش جامعه

تجارب تاریخی ایران و دیگر کشورها در بحران‌ها نشان می‌دهد اعتراض صنفی و اجتماعی: کارگران معترض به تأخیر حقوق، توقف پروژه‌ها یا افزایش هزینه‌های زندگی دست به اعتصاب یا تجمع می‌زنند.

گسترش نارضایتی: بیکاری و فشار اقتصادی می‌تواند اعتراضات صنفی را به دیگر گروه‌های اجتماعی (دانشجویان، کارمندان، کسبه خرد) منتقل کند.

فشار سیاسی: اگر پاسخ حکومت تهدید و سرکوب باشد، فشار بر جامعه بیشتر و احتمال وقوع تجمعات گسترده و نارضایتی عمومی افزایش می‌یابد

۵. پیش‌بینی تحولات کوتاه‌مدت

با توجه به داده‌ها و شرایط فرضی

گروه	پیش‌بینی کوتاه‌مدت (۳-۶ ماه)	پیامد اقتصادی
کارگران ساختمانی و صنعتی	بیکاری موقت تا بلندمدت ۱۵-۲۰٪	کاهش درآمد، فشار معیشتی، کاهش قدرت خرید
کارگران خدماتی	اختلال یا توقف کار ۳۰-۴۰٪	افزایش فقر، کاهش فعالیت اقتصادی بخش خصوصی
کارکنان حقوق‌بگیر	تأخیر در پرداخت حقوق	کاهش مصرف داخلی، نارضایتی اجتماعی
کل جامعه	افزایش قیمت کالاها و تورم	فشار روانی و اجتماعی، احتمال اعتراضات خیابانی

ارائه بسته حمایتی دولت از کرگران و حقوق‌بگیران

دولت پزشکیان جهت مقابل با پیامدهای جنگ یک بسته حمایتی را عرضه نموده است. یک - افزایش شصت درصد به حقوق کارگران و کارکنان دولت. افزایش میزان کمک مسکن و حق الاد. فارغ از تأثیرات محدود این اقدام دولت

مشکل اصلی آنجاست که این کمک‌ها به میلیون‌ها کارگر و حقوق‌بگیر که پس از جنگ کارشان را از دست داده‌اند، نمی‌شود

جمع‌بندی

با استمرار بحران و جنگ، کارگران و زحمتکشان بیشترین آسیب را خواهند دید، هم به دلیل کاهش اشتغال و هم تورم و کمبود کالا. جامعه به احتمال زیاد واکنش‌هایی اعتراضی و صنفی خواهد داشت، و این فشارها بدون برنامه حمایتی از سوی حکومت تشدید می‌شوند. اگر رژیم همچنان فقط از طریق تهدید پاسخ دهد، نارضایتی‌ها به سرعت شدت می‌گیرند و می‌توانند دامنه اجتماعی وسیعی پیدا کنند و حتی به شورش‌های بزرگ منجر شود

برقرار باد آزادی، صلح و عدالت اجتماعی!

تاوان جنگ و تحریم‌های اقتصادی را مردم می‌پردازند، ما مخالف جنگ و

تحریم‌های اقتصادی فقرآور هستیم!

تق "افزایش" اسمی دستمزد، چه زود درآمد

صادق

پس از آن همه تبلیغاتی که برای به اصطلاح افزایش اسمی دستمزد در شورای عالی کار انجام گرفت، هنوز دو هفته از سال تازه نگذشته تق "۶۰" درصدی دستمزد های حداقل بگیران در آمده است و حالا بعضی از اعوان و انصار تعیین کننده دستمزد هم صدایشان درآمده که دستمزد با رشد تورم تناسب ندارد. از این آقایان که هرساله بعد از اتمام کار صدایشان در می آید باید پرسید، مگر کدام سال بین دستمزد و هزینه ها تناسب وجود داشته که امسال وجود داشته باشد

این در حالی است که گفته می شد اعتبار دستمزد تا ۶ ماهه دوم سال ادامه خواهد داشت و تا آن موقع جوابگوی هزینه ها و تورم خواهد بود.

ما در همان وقت که دستبخت دستمزد ۶ ماهه از تنور شورای عالی کار درآمد، گفتیم که این دستمزد بر آمده از سیاست منجمد سازی چند ده سال گذشته است و در هر حال فضایی دستمزدها قرار نیست کفاف بیش از یک سوم هزینه های حداقلی را بدهند. اما عده ای فریب بزرگی، رقم را خوردند و بدون بیاد آوردن تورم نقطه ای صد و سه درصدی مواد غذایی، فکر کردند کار بزرگی کرده اند.

جالب اینکه سال گذشته هم ادعا شد که دستمزد حداقل بگیران بیشتر از نرخ تورم افزایش داده شده و مدعی شدند که طلسم منجمد نگه داشتن دستمزدها را شکسته اند. اما هنوز سال به نیمه نرسیده بود که نرخ تورم و گرانی افزایش گرفت و این افسانه را که البته بعضی از اعضای شورای عالی کار شیادانه سعی کردن به خورد مردم بدهند، باطل کرد و قیمت ها را دوباره دستمزد اول سال بالا برد. اما حالا سرعت افزایش هزینه ها توام با سقوط ارزش پول و دستمزد با وجود اینکه آمارهای مربوطه را منتشر نمی کنند آنقدر شتاب گرفته است، که خبرگزاری دولتی ایلنا نوشت:

" پایان سال، باز هم با ماراتن نفس گیر تعیین دستمزد و اعدادی همراه بود که روی کاغذ بزرگ به نظر می رسند، اما در کف بازار، رنگ می بازند. تصویب افزایش حدود ۶۰ درصدی حداقل دستمزد کارگران برای سال ۱۴۰۵ در شورای عالی کار، شاید در نگاه اول و در تیترو رسانه ها یک جهش جسورانه خوانده شود؛ اما وقتی پای محاسبات هزینه مسکن، خوراک، آموزش و درمان به میان می آید، این مصوبه چیزی جز یک مرهم موقت نیست."

البته بر خلاف نوشته ایلنا افزایش امسال در حد مرحم هم نیست، چون مرحم بیشتر از آن دوام می آورد. اگر این جنگ منحوس زودتر به پایان نرسد، سرعت تورم و گرانی و ارزش دستمزد ها چنان سرعتی به خود خواهد گرفت که همانند آنرا در ده ها سال گذشته ندیده باشیم، البته آمارها را تا بتوانند دستکاری خواهند کرد، ولی این کار واقعیت را تغییر نخواهند داد

یورش نیروهای امنیتی به منازل اعضای شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران؛ تشدید فشار بر فعالان صنفی معلمان در آستانه‌ی سال نو

در آستانه سال جدید، مأموران امنیتی با یورش به منازل پنج نفر از فعالان صنفی معلمان و اعضای شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران، اقدام به تفتیش منازل و ضبط وسایل ارتباطی این افراد و خانواده‌هایشان کرده‌اند.

بر اساس گزارش‌های دریافتی، در تاریخ ۲۵ اسفندماه، مأموران امنیتی به منزل مجتبی گودرزی، عضو کانون صنفی فرهنگیان الیگودرز و از اعضای شورای هماهنگی، یورش برده و بدون ارائه حکم قانونی، وسایل ارتباطی او را ضبط کردند. در همین روز، منوچهر آقاییگی، از اعضای انجمن صنفی فرهنگیان کرمانشاه و عضو شورای هماهنگی، نیز پس از یورش مأموران به منزلش [#بازداشت](#) شد و تاکنون هیچ اطلاعی از محل نگهداری او در دست نیست.

در همین راستا، مأموران اطلاعات سپاه در تاریخ ۲۸ اسفندماه، با یورش به منزل محمد حبیبی، سخنگوی شورای هماهنگی، پروین سلیمی، عضو هیئت‌مدیره کانون صنفی معلمان تهران، و مسعود زینالزاده، دیگر عضو این کانون، ضمن تفتیش منازل، اقدام به ضبط وسایل ارتباطی این فعالان و اعضای خانواده‌هایشان کردند. این اقدامات نیز بدون ارائه هرگونه حکم قانونی و توضیح صورت گرفته است.

این یورش‌ها و ضبط وسایل شخصی، در حالی انجام شده که هیچ‌گونه شفافیتی درباره دلایل این آزار و اذیت ارائه نشده و خانواده‌ها با فشار و بی‌خبری مواجه شده‌اند.

در حالیکه کشور ایران و مردمان ساکن در این سرزمین آماج حملات هر روزه آمریکا و اسرائیل هستند، به نظر می‌آید مأموران امنیتی بر ناتوانی خود در جلوگیری از نفوذ عوامل خارجی، از طریق تداوم سرکوب فعالان صنفی معلم سرپوش می‌گذارند

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران با محکوم کردن تداوم آزار و سرکوب فعالان صنفی معلمان، تأکید می‌کند که این اقدامات غیرقانونی و غیرانسانی در تضاد با حقوق بنیادین معلمان و حق تشکلیابی است و خواستار توقف فوری این روند، آزادی افراد بازداشت‌شده و پایان دادن به فشار بر فعالان صنفی است. پروین سلیمی، منوچهر آقاییگی، مجتبی گودرزی، محمد حبیبی، مسعود زینالزاده

بیانیه سندیکاها کارگری فرانسوی و جلسه عمومی برای توقف جنگ در ایران و خاورمیانه

لیلا حسین‌زاده، فعال ایرانی، زندانی سیاسی سابق

لانا صادق، فلسطینی ساکن کرانه باختری، از انجمن «Forum Palestine Citoyenneté»

ژیلبرت آشکار، مبارز لبنانی، استاد دانشگاه (SOAS دانشگاه لندن)

پاریس، ۲۳ مارس ۲۰۲۶

کنفدراسیون عمومی کار (س. ژ. ت.) CGT :

کنفدراسیون متحده سندیکایی (اف. اس. او) FSU :

اتحاد سندیکایی همبستگی (سولیدر) Solidaires :

همبستگی سوسیالیستی با کارگران در ایران SSTI :

تصویر بمباران پتروشیمی تبریز توسط تجاوزکاران اسرائیلی و امریکایی در ۱۱ فروردین

اتحادیه‌های کارگری کشورهای جهان درباره‌ی جنگ در ایران چه می‌گویند؟

تارنمای داوطلب – یک ماه از آغاز حمله‌های غیرقانونی ایالات متحده و اسرائیل به ایران می‌گذرد. در این مدت نزدیک به دو هزار غیرنظامی در ایران جان باخته‌اند و بیش از ۸۲ هزار واحد مسکونی و تجاری هدف حمله قرار گرفته‌اند. شهرک‌های صنعتی و کارخانه‌های بزرگ و مهم ایران از جمله کارخانه‌های فولاد خوزستان و اصفهان، میدان گازی پارس جنوبی در عسلویه، و شهرک‌های صنعتی در شهرهای گوناگون نیز از بمباران‌های واشنگتن و تل‌آویو در امان نمانده‌اند و ده‌ها کارگر تا کنون جان داده یا مجروح شده‌اند.

از آغاز حمله‌ها به ایران، اتحادیه‌های کارگری گوناگون در سطح بین‌المللی و در سطح کشورهای خود با انتشار بیانیه‌هایی به اعتراض علیه این جنگ پرداخته‌اند و خواهان توقف فوری آن شده‌اند.

در ادامه، به شماری از این بیانیه‌ها که از سوی فدراسیون‌های اتحادیه‌های کارگری در سطح بین‌المللی و نیز در کشورهای همچون ایالات متحده، کانادا، بریتانیا، آفریقای جنوبی و استرالیا منتشر شده‌اند، خواهیم پرداخت.

فدراسیون‌های جهانی اتحادیه‌های کارگری – ۳ مارس ۲۰۲۶

جمعی از مهم‌ترین فدراسیون‌های جهانی اتحادیه‌های کارگری در بیانیه‌ای به صراحت حملات نظامی ایالات متحده آمریکا و اسرائیل به ایران را محکوم و تأکید کردند که این حملات موجب تشدید درگیری شده‌اند. بیانیه این اقدامات را نقض منشور سازمان ملل و حقوق بشردوستانه بین‌المللی می‌داند و از این منظر جنگ را نامشروع توصیف می‌کند؛ بنابراین عملاً آمریکا و اسرائیل به‌عنوان آغازگران تجاوز معرفی می‌شوند. همچنین بیانیه به حملات تلافی‌جویانه ایران اشاره می‌کند و نسبت به ادامه چرخه تشدید و خطر گسترش جنگ هشدار می‌دهد. جنگ به‌عنوان روندی که منطقه را به سوی یک درگیری گسترده و ویرانگر سوق می‌دهد، توصیف شده است.

این فدراسیون‌ها تأکید می‌کنند که کارگران، غیرنظامیان، مهاجران و کارکنان خدمات عمومی بیشترین آسیب را می‌بینند. آنها کشتار و زخمی‌شدن غیرنظامیان و تخریب زیرساخت‌های حیاتی را غیرقابل قبول می‌دانند و در پایان، خواستار آتش‌بس فوری، توقف تشدید و بازگشت به دیپلماسی می‌شوند.

امضاکنندگان:

انترناسیونال آموزش (Education International)

فدراسیون بین‌المللی کارگران خانگی (International Domestic Workers Federation)

بین‌الملل خدمات عمومی (Public Services International)

فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران (International Federation of Journalists)

فدراسیون بین‌المللی کارگران حمل‌ونقل (International Transport Workers' Federation)

اینداستری آل گلوبال یونیون (IndustriALL Global Union)

یونی گلوبال یونیون (UNI Global Union)

اتحادیه بین‌المللی کارگران صنایع غذا، کشاورزی، هتل، رستوران، کیتیرینگ، دخانیات و صنایع وابسته (IUF)

بین‌الملل کارگران ساختمان و چوب (Building and Wood Workers' International)

کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری (ITUC) – ۲ مارس ۲۰۲۶

این کنفدراسیون آشکارا بمباران «غیرمسئولانه و غیرقانونی» ایران از سوی اسرائیل و ایالات متحده را محکوم کرده و آن را نقض حقوق بین‌الملل و عامل تخریب دیپلماسی دانسته است. این بیانیه، عملاً آمریکا و اسرائیل را به‌عنوان عامل آغازگر تجاوز نظامی معرفی می‌کند. ITUC هشدار می‌دهد که این اقدامات منطقه را به سمت یک جنگ گسترده و ویرانگر سوق می‌دهد.

در عین حال، این نهاد خواستار توقف فوری این عملیات، آتش‌بس و بازگشت به مذاکره است و تأکید می‌کند که ادامه جنگ پیامدهای شدید اقتصادی و اجتماعی خواهد داشت و کارگران، غیرنظامیان و اقشار آسیب‌پذیر بیشترین آسیب را متحمل می‌شوند.

کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگری اروپا (ETUC) – ۱۱ مارس ۲۰۲۶

این کنفدراسیون حمله نظامی یک‌جانبه ایالات متحده و اسرائیل علیه ایران را در کنار پاسخ تلافی‌جویانه ایران، «نقض جدی نظم مبتنی بر قواعد بین‌المللی» توصیف می‌کند. ETUC با انتقاد از این تشدید نظامی، تأکید می‌کند که چنین اقداماتی با حقوق بین‌الملل سازگار نیست و خطر گسترش جنگ را افزایش می‌دهد.

در عین حال، این نهاد هم اقدام اولیه آمریکا و اسرائیل و هم تلافی ایران را بخشی از چرخه تشدید خشونت می‌داند، خواستار توقف فوری درگیری و بازگشت به راه‌حل سیاسی است و هشدار می‌دهد که کارگران، غیرنظامیان و گروه‌های آسیب‌پذیر بیشترین آسیب را خواهند دید. Bottom of Form

کنگره اتحادیه‌های کارگری بریتانیا (TUC) – ۲ مارس ۲۰۲۶

این نهاد «تشدید خطرناک اقدامات نظامی» را محکوم می‌کند و می‌گوید این تشدید در پی حملات آغاز شده از سوی آمریکا و اسرائیل رخ داده که «حقوق بین‌الملل را نقض می‌کند و دیپلماسی را تضعیف می‌کند». در

این بیانیه، عملاً آمریکا و اسرائیل به عنوان عامل آغازگر تشدید جنگ معرفی می‌شوند و جنگ از نظر حقوقی زیر سؤال می‌رود.

TUC همچنین تأکید می‌کند که استفاده از زور بدون مجوز روشن سازمان ملل نقض اصول بنیادین منشور ملل متحد است و این روند چرخه خشونت را تشدید کرده و خطر جنگ گسترده‌تر را بالا می‌برد. در عین حال، این نهاد اقدامات نظامی همه‌ی بازیگران اصلی – آمریکا، اسرائیل و ایران – را نیز محکوم می‌کند وقتی که به نقض حاکمیت کشورها و کشتار غیرنظامیان منجر می‌شود.

در بیانیه، جنگ به عنوان روندی توصیف می‌شود که جان غیرنظامیان را به خطر می‌اندازد، ثبات منطقه را تهدید می‌کند و می‌تواند به یک جنگ وسیع با پیامدهای فاجعه‌بار تبدیل شود. بیانیه همچنین به طور مشخص به کشته‌شدن غیرنظامیان، از جمله کودکان اشاره کرده است.

در نهایت، TUC خواستار توقف فوری درگیری‌ها، بازگشت به دیپلماسی و پایبندی به حقوق بین‌الملل است و تأکید می‌کند که کارگران و غیرنظامیان بیشترین آسیب را از این جنگ می‌بینند.

18 اتحادیه کارگری بریتانیا – مارس ۲۰۲۶

دبیران کل 18 اتحادیه‌ی کارگری مهم بریتانیا در بیانیه‌ای به روشنی جنگ علیه ایران را «غیرقانونی» توصیف و ایالات متحده را عامل آغازگر جنگ معرفی می‌کنند که «تحت فشار اسرائیل» مسیر دیپلماسی را کنار گذاشته است.

این بیانیه همچنین به تلفات غیرنظامیان، از جمله دانشجویان و کودکان مدرسه‌ای اشاره کرده و آن را «عمیقاً نگران‌کننده» دانسته و خواستار تحقیق فوری و مستقل درباره آن‌ها شده است. اتحادیه‌های بریتانیا هرگونه حمله به غیرنظامیان و «جنگ‌های غیرقانونی» به طور کلی را محکوم می‌کنند.

این بیانیه، جنگ را به عنوان اقدامی با پیامدهای جهانی و ویرانگر توصیف می‌کند که می‌تواند به بی‌ثباتی منطقه‌ای و افزایش شدید قیمت نفت منجر شود و در نهایت کارگران و مردم عادی در سراسر جهان بیشترین آسیب را از آن خواهند دید.

در پایان، این ائتلاف با هرگونه مشارکت مستقیم یا غیرمستقیم بریتانیا در این جنگ مخالفت کرده و خواستار بازگشت فوری به دیپلماسی شده است.

امضاکنندگان:

- اتحادیه کارکنان حمل‌ونقل حقوق‌بگیر (TSSA)
- اتحادیه ملی کارگران راه‌آهن، دریانوردی و حمل‌ونقل (RMT)
- اتحادیه خدمات عمومی و تجاری (PCS)
- اتحادیه کارگران نانواپی، غذا و صنایع وابسته (BFAWU)
- اتحادیه اکوییتی – اتحادیه هنرمندان و اجراکنندگان (Equity)
- اتحادیه دانشگاه‌ها و کالج‌ها (UCU)
- اتحادیه ملی آموزش (NEU)
- اتحادیه آتش‌نشانان (FBU)

اتحادیه کارگران خدمات مالی – ایجیس (Aegis)
سازمان بین‌المللی افسران کشتی (SIF)
انجمن افسران زندان (POA)
اتحادیه ارتباطات پلیس (PCU)
فدراسیون عمومی اتحادیه‌های کارگری (GFTU)
اتحادیه هنرمندان انگلستان (Artists' Union England)
یونیسان (Unison)
یونایت (Unite the Union)
اتحادیه کارگران ارتباطات (CWU)
انجمن مهندسان لکوموتیو و آتشکاران (ASLEF)

ائتلاف بین‌المللی در حمایت از کارگران ایران (IASWI) – ۴ مارس ۲۰۲۶

این ائتلاف در بیانیه‌اش جنگ آغاز شده در ۲۸ فوریه از سوی ایالات متحده و اسرائیل علیه ایران را محکوم می‌کند و آن را یک جنگ غیرقانونی و تجاوزکارانه می‌داند که بدون طی سازوکارهای رسمی بین‌المللی و در نقض حقوق بین‌الملل انجام شده است.

IASWI جنگ را «مخرب و فریبکارانه» توصیف می‌کند و تأکید دارد که این جنگ هیچ ربطی به آزادی مردم ایران ندارد بلکه برعکس، مبارزات برای آزادی، برابری و حقوق کارگران را تضعیف و نابود می‌کند. همچنین بیانیه این جنگ را بخشی از یک پروژه «تغییر رژیم» و در راستای اهداف استراتژیک امپریالیستی می‌داند.

بیانیه به‌طور مشخص به کشتار غیرنظامیان، از جمله کودکان مدرسه‌ای و حمله به بیمارستان‌ها و مناطق مسکونی اشاره کرده و این اقدامات را به‌عنوان جنایت بالقوه جنگی توصیف می‌کند که باید فوراً مورد تحقیق قرار گیرند.

این ائتلاف هشدار می‌دهد که پیامدهای جنگ نه‌فقط در ایران بلکه در کل منطقه و جهان، به‌ویژه برای طبقه کارگر، مردم عادی و جنبش‌های اجتماعی فاجعه‌بار خواهد بود: از افزایش هزینه‌های انرژی تا تشدید ریاضت اقتصادی و گسترش جنگ. در نهایت، بیانیه خواستار توقف فوری جنگ، بازگشت به دیپلماسی و همبستگی بین‌المللی با کارگران ایران می‌شود.

بین‌الملل خدمات عمومی (PSI) – ۳ مارس ۲۰۲۶

این نهاد به‌صراحت حملات نظامی آمریکا و اسرائیل علیه ایران را محکوم کرده و آن‌ها را عامل آغاز و تشدید خشونت در منطقه می‌داند.

بیانیه تأکید می‌کند که این حملات، همراه با ادامه درگیری‌ها، به کشته‌شدن غیرنظامیان، آوارگی اجباری و گسترش ترس و بی‌ثباتی در کل منطقه انجامیده است؛ حمله‌هایی که نقض منشور سازمان ملل و حقوق بشردوستانه بین‌المللی توصیف شده‌اند.

PSI در عین حال به حملات تلافی‌جویانه ایران نیز اشاره کرده و نسبت به ادامه چرخه تشدید هشدار می‌دهد و آن را عاملی برای سوق دادن منطقه به سوی یک جنگ گسترده و ویرانگر می‌داند.

در بیانیه تأکید می‌شود که کارگران، غیرنظامیان، مهاجران و به‌ویژه کارکنان خدمات عمومی (از جمله کادر درمان، امدادگران و کارکنان زیرساخت‌های حیاتی) بیشترین آسیب را متحمل می‌شوند و حتی گزارش‌هایی از کشته و زخمی شدن آن‌ها در جریان درگیری‌ها وجود دارد. همچنین بیانیه حمله به مدارس، بیمارستان‌ها و زیرساخت‌های عمومی را صریحاً محکوم کرده است.

در پایان، این نهاد خواستار آتش‌بس فوری، توقف کامل تشدید نظامی، احترام به حقوق بین‌الملل و بازگشت به دیپلماسی تحت چارچوب سازمان ملل می‌شود.

اتحادیه بین‌المللی کارکنان خدماتی (SEIU) – ۲۸ فوریه ۲۰۲۶

این اتحادیه که دو میلیون کارگر آمریکایی و کانادایی و پورتوریکویی را نمایندگی می‌کند، به‌صراحت حمله نظامی دولت ترامپ به ایران را «غیرقانونی و مغایر قانون اساسی آمریکا» توصیف کرده و آن را نشانه «بی‌اعتنایی به جان و زندگی طبقه کارگر» دانسته است.

این SEIU جنگ را اقدامی بی‌پروا، غیرضروری و خطرناک توصیف می‌کند که می‌تواند منطقه را به سمت یک درگیری گسترده‌تر و بی‌ثباتی شدید سوق دهد. از نظر این اتحادیه، چنین اقداماتی نه تنها غیرقانونی است، بلکه به‌طور مستقیم جان مردم عادی را به خطر می‌اندازد.

در بیانیه تأکید می‌شود که کارگران و خانواده‌هایشان – در آمریکا و در سطح جهانی – بیشترین آسیب را خواهند دید، چه از طریق خطر جنگ و چه از طریق پیامدهای اقتصادی آن. این اتحادیه در نهایت خواستار پایان فوری این اقدام نظامی و بازگشت به مسیر دیپلماسی است.

اتحادیه بین‌المللی کارگران صنایع غذا، کشاورزی، هتل، رستوران، کیتترینگ، دخانیات و صنایع وابسته (IUF) – ۴ مارس ۲۰۲۶

این اتحادیه همراه با سایر فدراسیون‌های جهانی، حملات اخیر آمریکا و اسرائیل به ایران را محکوم می‌کند و به‌صراحت می‌گوید این حملات موجب کشته و زخمی شدن غیرنظامیان و تخریب زیرساخت‌های حیاتی مانند مدارس و مراکز درمانی شده‌اند.

در عین حال، بیانیه نسبت به حملات تلافی‌جویانه ایران نیز ابراز نگرانی می‌کند و تأکید دارد که ادامه این روند فقط به تشدید بی‌ثباتی و گسترش جنگ منجر خواهد شد؛ جنگی که در معرض خطر تبدیل شدن به یک فاجعه منطقه‌ای گسترده قرار دارد.

این اتحادیه و فدراسیون‌های همراه، جنگ را از منظر حقوقی و سیاسی مردود می‌دانند و بر لزوم احترام کامل به حقوق بین‌الملل و منشور سازمان ملل تأکید می‌کنند.

در بیانیه تأکید شده که کارگران، غیرنظامیان، مهاجران و کارکنان خدمات عمومی بیشترین آسیب را می‌بینند و به‌ویژه به خطرات برای افرادی اشاره شده است که در زیرساخت‌های حیاتی کار می‌کنند. در پایان، بیانیه خواستار آتش‌بس فوری، توقف کامل درگیری‌ها و بازگشت به دیپلماسی است.

فدراسیون کار و کنگره سازمان‌های صنعتی آمریکا (AFL-CIO) – ۶ مارس ۲۰۲۶

بزرگترین فدراسیون اتحادیه‌های کارگری ایالات متحده با ۱۵ میلیون عضو با اشاره به حملات آمریکا و اسرائیل به ایران و تشدید درگیری‌ها در منطقه، خواستار پایان جنگ و کاهش فوری تنش از سوی همه طرف‌ها شده است. در این بیانیه، به‌طور ضمنی به آغاز حملات از سوی آمریکا و اسرائیل اشاره شده، اما تمرکز اصلی بر مهار تشدید درگیری است و به‌صورت صریح آن را «غیرقانونی» یا «تجاوز» نمی‌نامد.

AFL-CIO بر لزوم احترام کامل به حقوق بین‌الملل، منشور سازمان ملل و قانون اساسی آمریکا تأکید می‌کند، به‌ویژه بر این نکته که هرگونه اقدام جنگی باید با مجوز کنگره همراه باشد، وگرنه مشروعیت آن زیر سؤال خواهد رفت.

در این بیانیه، جنگ به‌عنوان روندی توصیف می‌شود که امنیت منطقه‌ای و جهانی را تهدید می‌کند و جان کارگران و نیروهای حاضر در خطوط مقدم را به خطر می‌اندازد. همچنین بر پیامدهای گسترده‌تر آن برای ثبات اقتصادی و امنیت جهانی تأکید شده است.

در نهایت، این نهاد خواستار پایان درگیری، بازگشت به دیپلماسی، تعهد دوباره به خلع سلاح هسته‌ای و تضمین حقوق کارگران و آزادی‌های بنیادین شده است.

اتحادیه کارگران برق، رادیو و ماشین‌آلات آمریکا (UE) – ۲ مارس ۲۰۲۶

این اتحادیه به‌صراحت حملات نظامی آمریکا به ایران را «غیرقانونی، غیرقابل‌توجیه، غیراخلاقی و غیرضروری» توصیف کرده و آن را نقض قانون اساسی آمریکا می‌داند، زیرا بدون مجوز کنگره انجام شده است.

UE جنگ را اقدامی «بی‌پروا» می‌داند که جهان را خطرناک‌تر می‌کند و هزینه‌های سنگینی از نظر جان انسان‌ها و منابع اقتصادی به‌همراه دارد و جنگ با ایران را به‌عنوان جنگی که هیچ ضرورت دفاعی ندارد و خارج از چارچوب‌های قانونی و دموکراتیک آغاز شده، رد می‌کند.

در این بیانیه، اگرچه تمرکز اصلی بر غیرقانونی بودن و غیرمشروع بودن اقدام آمریکا است، اما تأکید می‌شود که پیامدهای آن برای مردم عادی و کارگران سنگین خواهد بود. در پایان، این اتحادیه خواستار پایان فوری جنگ از طریق دخالت کنگره و بسیج کارگران برای توقف این درگیری می‌شود.

اتحادیه ملی پرستاران آمریکا (National Nurses United) – ۲ مارس ۲۰۲۶

این اتحادیه به‌صراحت اقدام نظامی دولت ترامپ علیه ایران را محکوم کرده و آن را یک اقدام جنگی امپریالیستی و غیرقانونی دانسته است که بدون مجوز کنگره انجام شده و بنابراین هم از نظر حقوق داخلی آمریکا و هم از منظر سیاسی نامشروع است.

بیانیه جنگ را اقدامی توصیف می‌کند که نه تنها توجیهی ندارد، بلکه منابع حیاتی را از نیازهای اجتماعی منحرف می‌کند و هزینه آن را طبقه کارگر و بیماران می‌پردازند. اتحادیه پرستاران آمریکا تأکید می‌کند که این جنگ فشار اقتصادی را بر مردم عادی، به‌ویژه کسانی که برای تأمین نیازهای اولیه مانند درمان، غذا و مسکن در مضیقه هستند، افزایش می‌دهد.

این بیانیه همچنین به‌طور کلی با جنگ و نظامی‌گری مخالفت می‌کند و آن را عاملی برای تشدید بحران‌های اجتماعی و انسانی می‌داند.

فدراسیون اتحادیه‌های کارگری آفریقای جنوبی (SAFTU) – ۲ مارس ۲۰۲۶

این فدراسیون به روشنی «تجاوز و تهاجم نظامی آمریکا و اسرائیل علیه ایران» را محکوم می‌کند و آن را بخشی از یک دستورکار امپریالیستی و پروژه «تغییر رژیم» می‌داند؛ بنابراین عملاً آمریکا و اسرائیل به‌عنوان آغازگران جنگ و تجاوز معرفی می‌شوند.

در بیانیه، جنگ نه تنها نامشروع بلکه به‌عنوان ادامه الگوی مداخلات گذشته (از عراق تا لیبی و سوریه) توصیف می‌شود که همواره به ویرانی، بی‌ثباتی و رنج مردم عادی انجامیده است.

SAFTU تأکید می‌کند که این جنگ و پروژه‌های «تغییر رژیم» به تخریب زیرساخت‌ها، تشدید فقر، محدود شدن فضای دموکراتیک و تضعیف سازمان‌یابی کارگران منجر می‌شوند و هیچ ارتباطی با بهبود حقوق کارگران ندارند.

در این بیانیه تصریح می‌شود که طبقه کارگر و اقشار فقیر بیشترین هزینه جنگ را می‌پردازند—چه از طریق تخریب اقتصادی و چه از طریق پیامدهای اجتماعی و سیاسی آن.

در عین حال، این فدراسیون تأکید می‌کند که مخالفت با تجاوز خارجی به معنای سکوت در برابر سرکوب داخلی نیست و از حق کارگران ایران برای سازمان‌یابی مستقل و آزادی تشکل نیز دفاع می‌کند.

در مجموع، SAFTU جنگ را امپریالیستی، مخرب و ضد منافع کارگران توصیف کرده و خواستار توقف فوری مداخله نظامی، رد سیاست تغییر رژیم و همبستگی بین‌المللی کارگری می‌شود.

کنگره کارگری کانادا (CLC) – ۵ مارس ۲۰۲۶

کنگره کارگری کانادا «چرخه خشونت آغازشده از سوی ایالات متحده و اسرائیل علیه ایران» را محکوم می‌کند و در عین حال حملات تلافی‌جویانه ایران را نیز عاملی در تشدید درگیری‌ها می‌داند. در این بیانیه، اقدامات آمریکا و اسرائیل به‌طور مشخص «نقض حقوق بین‌الملل» و «جرم تجاوز علیه یک کشور مستقل» توصیف و نیز تأکید شده است که استفاده از زور علیه تمامیت ارضی کشورها طبق منشور سازمان ملل ممنوع است.

این بیانیه جنگ را روندی خطرناک، بی‌ثبات‌کننده و فاقد هرگونه نتیجه برای صلح یا دموکراسی توصیف می‌کند و نیز تصریح می‌کند که تغییر رژیم از طریق زور غیرقابل قبول است و مردم ایران حق تعیین سرنوشت خود را به دور از هر مداخله خارجی دارند.

در پایان، CLC خواستار آتش‌بس فوری، کاهش تنش، احترام کامل به حقوق بین‌الملل و بازگشت به دیپلماسی می‌شود و بر این نکته تأکید دارد که ادامه جنگ بیش از همه به مردم عادی و کارگران آسیب می‌زند.

اتحادیه کارکنان خدمات عمومی کانادا (CUPE) – ۲ مارس ۲۰۲۶

این اتحادیه به‌صراحت حمله آمریکا و اسرائیل به ایران را محکوم می‌کند و آن را عامل تشدید درگیری در خاورمیانه می‌داند. بیانیه، جنگ و تشدید خشونت‌ها را واجد پیامدهای گسترده برای صلح و امنیت منطقه و

جهان دانسته و چرخه حملات و پاسخ‌های تلافی‌جویانه را موجب گسترش بحران و افزایش تلفات انسانی توصیف کرده است.

CUPE به‌طور مشخص کشتار غیرنظامیان، از جمله بیش از ۱۵۰ دختر دانش‌آموز و کارکنان آموزشی در میناب را محکوم کرده و آن را «جنایتی غیرقابل‌تصور و غیرقابل‌توجیه» و نقض جدی حقوق بشردوستانه بین‌المللی می‌داند.

بیانیه تأکید می‌کند که ادامه جنگ به تخریب هر چه بیشتر زیرساخت‌های حیاتی مانند مدارس، بیمارستان‌ها و خدمات عمومی خواهد انجامید و کارگران و غیرنظامیان بیشترین آسیب را متحمل خواهند شد.

اتحادیه کارکنان خدماتی بین‌المللی محلی ۲ کانادا (SEIU Local 2) – ۵ مارس ۲۰۲۶

این اتحادیه جنگ آمریکا و اسرائیل علیه ایران را «غیرقانونی» توصیف می‌کند و می‌گوید این «حملات یک‌جانبه باید متوقف شوند». در بیانیه، آمریکا و اسرائیل به‌عنوان آغازگران جنگ معرفی می‌شوند و از دولت کانادا نیز به‌دلیل حمایت از این جنگ انتقاد شده است.

این بیانیه به‌طور مشخص به حمله به مدرسه ابتدایی میناب و کشته‌شدن بیش از ۱۶۵ تن از دانش‌آموزان و کارکنان اشاره کرده و آن را نمونه‌ای از پیامدهای این جنگ می‌داند که نقض جدی حقوق بشردوستانه است.

SEIU تأکید می‌کند که این جنگ بیش از همه به کارگران، فقرا، زنان و کودکان آسیب می‌زند و این ادعا را رد می‌کند که مداخله نظامی می‌تواند آزادی به همراه بیاورد. بیانیه تصریح می‌کند که آزادی تنها می‌تواند از سوی مردم ایران و نه از طریق مداخله خارجی حاصل شود.

در پایان، این اتحادیه خواستار توقف فوری حملات، کاهش تنش و بازگشت به دیپلماسی و حقوق بین‌الملل شده است.

اتحادیه خدمات عمومی کانادا (PSAC) – ۱۲ مارس ۲۰۲۶

این اتحادیه به‌صراحت خشونت فزاینده ناشی از حملات آمریکا و اسرائیل به ایران را محکوم کرده و آن را عامل آغاز و تشدید درگیری می‌داند، در حالی که همزمان به گسترش جنگ از سوی ایران در کشورهای منطقه نیز اشاره می‌کند. در بیانیه تأکید می‌شود که این اقدامات نقض حاکمیت کشورها و حقوق بین‌الملل هستند و باید متوقف شوند.

این بیانیه هدف قرار گرفتن مدارس، بیمارستان‌ها و زیرساخت‌های عمومی را کاملاً غیرقابل‌قبول و نقض حقوق بشردوستانه توصیف کرده و گفته که آینده ایران باید از سوی مردم ایران تعیین شود، نه با مداخله خارجی.

PSAC تأکید کرده که کارکنان خدمات عمومی و غیرنظامیان بیشترین آسیب را در جنگ می‌بینند و در شرایطی بسیار خطرناک به کار خود ادامه می‌دهند.

در پایان، این اتحادیه خواستار آتش‌بس فوری، توقف کامل درگیری و احترام به حقوق بین‌الملل و حفاظت از غیرنظامیان می‌شود.

اتحادیه ملی کارکنان عمومی و همگانی کانادا (NUPGE) – مارس ۲۰۲۶

این اتحادیه آشکارا حملات آمریکا و اسرائیل به ایران را «غیرقانونی» توصیف، و از «گسترش درگیری در منطقه» ابراز نگرانی کرده است.

این بیانیه، جنگ و گسترش سریع آن را نگران‌کننده و تهدیدکننده‌ی ثبات منطقه‌ای توصیف کرده و گفته که این درگیری‌ها پیامدهای انسانی جدی دارند. NUPGE تأکید می‌کند که غیرنظامیان بیشترین هزینه را می‌پردازند و قربانی اصلی این جنگ هستند.

در پایان، این اتحادیه خواستار آتش‌بس فوری و پایان حملات می‌شود و بر ضرورت توقف تشدید درگیری تأکید می‌کند.

اتحادیه دریانوردی استرالیا (MUA) – ۲ مارس ۲۰۲۶

این اتحادیه آشکارا حملات آمریکا و اسرائیل به ایران را «اقدامات بی‌پروا، غیرقانونی و تجاوزکارانه» توصیف می‌کند و آن‌ها را نقض حقوق بین‌الملل و حاکمیت ایران می‌داند.

در بیانیه، این حملات به‌عنوان اقداماتی توصیف می‌شوند که جهان را به‌سوی یک جنگ گسترده‌تر و حتی «فاجعه هسته‌ای» سوق می‌دهند و چارچوب‌های دیپلماسی چندجانبه را تضعیف می‌کنند.

MUA جنگ را نه دفاعی، بلکه عملیاتی تهاجمی برای تثبیت سلطه ژئوپلیتیکی آمریکا در منطقه معرفی می‌کند و تأکید دارد که این اقدامات «دفاع از خود» نیستند، بلکه بخشی از یک پروژه سلطه‌جویانه‌اند.

در این بیانیه تأکید می‌شود که کارگران، خانواده‌ها و اجتماع‌های عادی بیشترین آسیب را می‌بینند، در حالی که صنایع جنگی و قدرت‌های بزرگ از آن سود می‌برند. همچنین اشاره می‌شود که هزینه‌های جنگ به‌طور مستقیم از منابعی که می‌توانست صرف اشتغال، زیرساخت و خدمات عمومی شود، تأمین می‌شود.

این اتحادیه خواستار توقف فوری تمام حملات آمریکا و اسرائیل، پایان مشارکت استرالیا در این جنگ و بازگشت به دیپلماسی، خلع سلاح و احترام به حقوق بین‌الملل است.

اتحادیه کارگران صنایع تولیدی استرالیا (AMWU) – مارس ۲۰۲۶

این اتحادیه جنگ جاری را به‌عنوان بخشی از «جنگ‌های انتخابی و مداخلات خارجی» توصیف می‌کند که هدف آن‌ها نه دموکراسی یا آزادی، بلکه تأمین منابع، بازارها و سلطه استراتژیک در چارچوب منافع امپریالیستی است.

AMWU این درگیری‌ها را غیرمشروع و مخرب می‌داند و تأکید می‌کند که این جنگ‌ها تنها به بی‌ثباتی، تخریب و سود شرکت‌های بزرگ جهانی منجر می‌شوند. این اتحادیه‌ی استرالیایی همچنین تصریح می‌کند که استفاده از نیروی کار برای تولید ابزار جنگی در چنین درگیری‌هایی به معنای کمک به جنگ‌های تجاوزکارانه است و آن را رد می‌کند.

در بیانیه تأکید می‌شود که کارگران ایران و فلسطین «دشمن» نیستند و مانند دیگر کارگران جهان خواهان زندگی امن، شغل پایدار و آینده‌ای بهتر برای فرزندان خود هستند. جنگ به‌عنوان روندی توصیف می‌شود که

زندگی طبقه کارگر را نابود کرده و منابع عمومی را از خدماتی مانند آموزش، بهداشت و مسکن منحرف می‌کند.

در نهایت، این اتحادیه با هرگونه کشاندن استرالیا به چنین جنگ‌هایی مخالفت، و بر ضرورت پرهیز از تشدید نظامی و تمرکز بر امنیت، رفاه و نیازهای واقعی مردم تأکید می‌کند.

اتحادیه ملی آموزش عالی استرالیا (NTEU) – مارس ۲۰۲۶

این اتحادیه به صراحت حملات آمریکا و اسرائیل به ایران را منشأ تشدید درگیری نظامی در منطقه معرفی می‌کند و این اقدامات را عاملی می‌داند که خطر گسترش جنگ و افزایش تلفات غیرنظامیان را به دنبال دارد.

در عین حال، NTEU با محکوم کردن همزمان سرکوب داخلی در ایران، تأکید می‌کند که حمله آمریکا و اسرائیل به ایران هیچ توجیهی ندارد و منجر به تلفات بیشتر غیرنظامیان شده است.

این اتحادیه جنگ را به عنوان روندی توصیف می‌کند که بی‌ثباتی جهانی را تعمیق می‌کند و هزینه آن بر دوش مردم عادی خواهد بود. بیانیه همچنین تأکید دارد که مدارس، دانشگاه‌ها، دانشجویان و کارکنان آموزشی نباید هدف حملات قرار گیرند و حمله به این بخش‌ها را محکوم می‌کند.

در نهایت، این اتحادیه نسبت به نظامی‌سازی گسترده‌تر – از جمله در حوزه آموزش عالی – هشدار داده و خواستار پرهیز از تشدید جنگ و بازگشت به چارچوب‌های قانونی و دیپلماتیک است

برخورداری از بیمه و تامین اجتماعی حق همه ی کارگران است!

زنده باد همبستگی کارگران!

متحد و متشکل علیه سیاستهای شوک درمانی و ریاضت کشانه حکومت مبارزه باید کرد!

* برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:

* "جنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران را می توانید در آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>